

dret, hvis der er et stærkt Ønske om at bevare det, men jeg gad dog vide, om det ikke finansielt virker skadeligt at have en saa høj Skat.

Mod Forslaget om Fornyelse af Spiritusskatten har vi heller ikke noget væsentligt at indvende. Kun ønsker vi, som vi har gjort det under tidligere Behandlinger af dette Forslag, at man forlader Særbeskatningen af den denaturerede Sprit, som anvendes i Industrien. Denne Særbeskatning har man tidligere regnet vilde give en Indtægt for Statskassen af rundt regnet 1 Mill. Kr. Og man har sagt, at det var dog Penge, som det ogsaa var værd at tage med. Dette er rigtigt nok, men Skatten virker jo reelt som en Fornyelse for Industrien, fordi Industrien benytter den paagældende Vare, og da det nu er hævet over enhver Tvivl, at næsten alle Industrier ligger svagt, synes vi, der kunde være Grund til at ophæve denne Særbeskatning, og vi henstiller, at man gør dette.

Hvad Ølskatten angaar, er der jo ogsaa her Tale om en Fornyelse. Vi maa imidlertid henstille, om det ikke vilde være naturligt at forøge den Lempelse, man i sin Tid gav de smaa Bryggerier i Forhold til de store, derved, at visse Kvantaa af Øl beskattes lavere end det øvrige. Omsat i Penge bevirker Bestemmelsen, at de smaa Bryggerier faar en Lempelse paa en 5 000—6 000 Kr. For dem betyder det ikke saa lidt, medens Lempelsen for de store Bryggerier saa godt som ingenting betyder. Da Øllet nu er steget til Priser, der ligger 2—3 Gange over dem, der var gældende, da man gav den oprindelige Lov, er Lempelsen for de smaa Bryggerier nu forholdsvis meget mindre end, da Loven blev vedtaget. Det er en Kendsgerning, at som denne Industri har udviklet sig, ligger de smaa Bryggerier ret vanskeligt i det overfor de større, idet Arbejdslønnen for dem pr. hl Øl spiller en langt større Rolle end for de store Bryggerier, hvor der kan tages mere moderne Maskiner til Hjælp. Vi henstiller altsaa, at man forhøjer denne Rabat for de mindre Bryggerier. Det er nogenlunde nødvendigt for dem at faa denne Hjælp, hvis de skal vedblive at bestaa. Naturligvis er det ikke et forfærdeligt stort Antal Arbejdere, der er beskæftiget i dem, men det er dog ikke helt uden Betydning for de Byer, hvori de ligger, og Arbejdsløsheden er paa saa mange Omraader stærkt voksende, fordi Industrien har svært ved at klare sig. Den

Begunstigelse, det her drejer sig om, er saa ringe, at man sikkert bør give den, og jeg henstiller derfor til det kommende Udvalg og naturligvis ogsaa til den højtærede Finansminister at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse.

Hvad Tobaksskatten angaar, har vi ikke synderligt at bemærke til den. Jeg har ladet mig fortælle, at de nuværende Sætter i visse Tilfælde kan virke højt forskelligt, efter som man medregner Emballagen eller ikke i det, som Cigaren maa koste. Jeg ved ikke, om det har noget paa sig, men hvis det er saa, vil der vel være Grund til at foretage visse Forandringer i Tobaksbeskatningen. Den ærede Ordfører for Venstre omtalte i Forbindelse med Tobaksbeskatningen, at det var et meget stort Beløb, der kom ind derved, og deri kan jeg give ham ganske Ret. Han henstillede til de gode Tobaksrygere — en Kreds, jeg desværre ikke selv hører til — at indskrænke deres Tobaksforbrug til et Par Cigarer eller saa om Dagen. Dertil vil jeg sige, at hvis blot hvert tredie Menneske i dette Land ryger en eneste Cigar daglig, bliver det med en Afgift af 7 Øre pr. Cigar 25 Millioner om Aaret i Tobaksbeskatning. Jeg kan give den ærede Ordfører ganske Ret i det formaalstjenlige i at indskrænke sin Tobaksrygning, men skal det hjælpe til at komme længere ned med Skatten, forslaaer de to Cigarer ikke. Nej, man maatte næsten helt gaa til at afskaffe dem. Det kunde maaske være meget smukt, men jeg tvivler paa, at det let lader sig gennemføre, i alt Fald tvivler jeg stærkt paa, at dette høje Tings Medlemmer i højere Grad vil foregaa Befolkningen med et godt Eksempel i saa Henseende.

Imod disse Skattelove har vi altsaa i al Almindelighed ikke synderligt at sige. Noget andet er, om de teknisk set har en saadan Form, at de virker, som de burde. Eter jo, at Industrien, saa længe det gik nogenlunde godt, maaske har set bort fra visse Fejl i dem, noget andet er, om den nu, da den ligger daarligt, vil kunne se bort derfra. Vi maa henstille til Repræsentanter for de paagældende Industrirene at henvende sig med eventuelle Klager til det kommende Udvalg. Jeg nærer da det Haab, at hele Udvalget vil gøre sit bedste for at imødekomme ethvert rimeligt Ønske, idet vi naturligvis paa den anden Side maa fastholde, at Lovene ikke ændres saa meget, at de ikke kan antages at ville give Staten nogenlunde den Indtægt, der er forudsat,